

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/580/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215217074
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4215217074.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, v konaní zastúpený spoločnosťou Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, Bratislava proti žalovanému: S. T., nar. X.X.XXXX, bytom G., C. XXX/XX, o zaplatenie 3.295,25 eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 260,- eur so 17,90 % úrokom ročne zo sumy 80,- eur od 15.9.2015 do zaplatenia, so 17,90 % úrokom ročne zo sumy 80,- eur od 22.10.2015 do zaplatenia, so 17,90 % úrokom ročne zo sumy 100,- eur od 2.12.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 80,- eur od 15.9.2015 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 80,- eur od 22.10.2015 do zaplatenia a s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 100,- eur od 2.12.2015 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.360,76 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.219,90 eur od 9.9.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 2.360,76 eur ako aj v časti 17,90 % úroku ročne od 9.9.2015 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietla.

Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 640,74 eur s 18,9 % úrokom ročne zo sumy 225,98 eur od 9.9.2015 do zaplatenia a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 569,67 eur od 9.9.2015 do zaplatenia zamietla.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 35 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 18.9.2015 sa žalobca domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 3.295,25 eur so 17,90% úrokom ročne zo sumy 2.568,95 eur od 9.9.2015 do zaplatenia, s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.154,39,- eur od 9.9.2015 až do zaplatenia. Žalobca si uplatnil aj ďalší nárok, a to na zaplatenie sumy vo výške 640,74 eur s 18,9% úrokom ročne zo sumy 225,98 eur od 9.9.2015 do zaplatenia a s 5,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 569,67 eur od 9.9.2015 až do zaplatenia a náhradu trov konania. Uplatnený nárok v časti o zaplatenie sumy 3.295,25 eur s príslušenstvom žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 23.4.2013 Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 005751388R, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver vo výške 3.000,- eur, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať jednorázovo dňa 23.4.2013. Žalovaný v uvedený deň úver čerpal a zaviazal sa ho splácať v 60 mesačných anuitných splátkach, počnúc

15.5.2013. Splátky č. 1 až 59 boli dohodnuté vo výške 75,72 eur a výška poslednej - 60. - splátky mala byť určená žalobcom na základe priebehu splácania úveru. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu , a tak žalobca v súlade s bodom 9.1 Všeobecných obchodných podmienok (VOIP) určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.10.2014. Ku dňu 8.9.2015 žalobca eviduje voči žalovanému zo zmluvy č. 005751388R pohľadávku vo výške 3.295,25 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 2.568,95 eur, úroku vyčísleného do 8.9.2015 vo výške 543,- eur, úroku z omeškania vyčísleného do 8.9.2015 vo výške 140,86 eur a neuhradených poplatkov vo výške 42,44 eur. Za dôkaz k tejto časti nároku žalobca označil zmluvu, obchodné podmienky, výpis z účtu, oznámenie o zosplatnení úveru s doručenkou, vyčíslenie pohľadávky.

Žalobca ďalej dôvodil, že na základe žiadosti žalovaného mu vystavil Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 005831492R z 28.5.2013, ktorým došlo k uzavretiu Zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005831492R , na základe ktorej bolo žalovanému povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky 1.800,- eur formou úveru, ktorý mohol byť čerpaný od 28.5.2013. Zmluvné strany sa dohodli, že výška úrokovej sadzby je 18,90% ročne a úroku z omeškania je 5,5% ročne. V zmysle č. II ods. 5 VZP pre prečerpanie bol žalovaný povinný k poslednému dňu kalendárneho mesiaca zabezpečiť na svojom bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov na úhradu mesačných úrokov a úrokov z omeškania. Žalovaný nedodrжал dohodnuté zmluvné podmienky, v dôsledku čoho žalobca dňa 31.5.2014 určil splatnosť úveru v súlade s čl. VII ods. 2 písm. a) VZP pre prečerpanie a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 2.016,18 eur. V dôsledku nedodržania platobnej disciplíny zo strany žalovaného eviduje voči žalovanému ku dňu 8.9.2015 pohľadávku vo výške 640,74 eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 225,98 eur, z úroku vyčísleného do 8.9.2015 vo výške 343,69 eur a z úroku z omeškania vyčísleného do 8.9.2015 vo výške 71,07 eur. Za dôkaz k tejto časti nároku žalobca označil oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania, obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu, oznámenie o zosplatnení úveru a úrokové sadzby žalobcu.

2. Žalobca na výzvu súdu podaním z 29.12.2015 doplnil niektoré absentujúce tvrdenia, keď uviedol, že predčasnú splatnosť úveru určil k 15.10.2014 a odkázal na prehľadovú tabuľku, pričom ponúkol aj legendu k účtu. Špecifikoval obdobie, za ktoré vyčíslił úrok sumou vo výške 543,- eur, a to od 24.4.2013 do 8.9.2015. Konštatoval svoje oprávnenie úročiť sadzbou úroku z omeškania (vyčísleného vo výške 140,86 eur) všetky sumy, so zaplatením ktorých je dlžník v omeškaní, t.j. sumy kapitalizovaných úrokov, neuhradených poplatkov a ďalších peňažných nárokov, s výnimkou úroku z omeškania a poukázal na stĺpce „Úrok z omeškania“ niečoho, čo nekonkretizoval. Ďalej žalobca špecifikoval nezaplatené poplatky vo výške 42,44 eur vyúčtované žalovanému ako poistenie smrti a invalidity (2 x 2,50 €), poistenie práceneschopnosti (2 x 1,22 €), posledná výzva (35 €). Žalobca v súvislosti s Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania uviedol, že predčasnú splatnosť úveru určil k 31.5.2014 a poukázal na priloženú históriu výpisu z účtu. Špecifikoval obdobie, za ktoré vyčíslił úrok sumou vo výške 343,69 eur, a to od 29.5.2013 do 8.9.2015 a poukázal na stĺpce „Zaplatené úroky úveru“. Uviedol, že žalovaný nebol povinný splácať istinu, ale len zmluvný úrok, prípadne úrok z omeškania. Ďalej uviedol, že počnúc mesiacom február 2013 sa žalovaný dostal do omeškania, pričom svoje záväzky „už nikdy v plnej výške nevyrovnal“. Za dôkaz označil prehľadovú tabuľku spotrebiteľského úveru, ale aj povoleného prečerpania, výpisy z účtu spotrebiteľského úveru a povoleného prečerpania, posledná výzva, sadzobník poplatkov.

3. Súd platobný rozkaz, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel, a ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému zrušil uznesením zo 4.10.2016.

4. Súd otvoril vo veci pojednávanie dňa 21.9.2017 s tým, že pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného.

Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že naďalej si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 3.935,99 eur a to na základe tej skutočnosti, že žalovaný čerpal úver vo výške 3.000,- eur na základe zmluvy z 23.4.2013, ktorou sa zaviazal čerpaný úver zaplatiť 60 splátkami po 75,72 eur so 17,90 % úrokom ročne. Pre nedodržanie týchto povinností žalobca čerpaný úver predčasne zosplatnil ku dňu 15.10.2014 a odo dňa nasledujúceho po zosplatnení si žalobca uplatňuje popri zmluvnom úroku aj úrok z omeškania. Na základe oznámenia o povolenom prečerpaní z 28.5.2013 bolo žalovanému povolené čerpať finančné prostriedky z jeho účtu bez finančného krytia do výšky 1.800,- eur s úrokom 18,9 % ročne a žalovaný v súvislosti s takýmto čerpaním bol povinný platiť len vyčerpané úroky. Žalovaný sa však dostal do omeškania s touto svojou povinnosťou, preto žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť aj

tohto úveru. Odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru si žalobca uplatňuje nielen zmluvný úrok ale aj úrok z omeškania. Ďalej uviedol, že zo strany žalovaného došlo platbou zo 14.9.2015 vo výške 80,- eur, 21.10.2015 vo výške 80,- eur a z 1.12.2015 vo výške 100,- eur k čiastočnej úhrade spotrebiteľského úveru zo zmluvy uzavretej 23.4.2013, a preto z dôvodov na strane žalovaného berie žalobu v časti o zaplatenie 260,- eur späť spolu s príslušným úrokom a úrokom z omeškania.

5. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nie je sporné uzavretie dvoch úverových zmlúv, sporný je rozsah uplatneného nároku ako aj jeho dôvodnosť. Súd taktiež uviedol, že sa mu javí, že spotrebiteľský úver čerpaný na základe zmluvy z 23.4.2013 je pre absenciu podstatných náležitostí v súvislosti s výškou 60. splátky bezúročný a bez poplatkov a nárok v súvislosti s povoleným prečerpaním žalobca nepreukázal. Ďalej uviedol, že sa mu javí, že žalobcovi po vyhlásení predčasnej splatnosti úverov nevznikol nárok na zmluvný úrok, a že vo veci vykoná dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

Právny zástupca žalobcu v reakcii na súdom oznámené uviedol, že úverová zmluva z 23.4.2013 obsahuje údaj v článku IV. o celkovej sume, ktorú je žalovaný povinný žalobcovi uhradiť 60 splátkami a z tejto sumy sa dá určiť, vypočítať výška 60. splátky. Čo sa týka povoleného prečerpania, žalovaný tento úver čerpal a aj splácal, čo žalobca preukázal výpisom z úverového účtu, z ktorého aj vyplýva, že žalovaný prestal splácať úroky. Z výpisov taktiež vyplýva, že žalovaný úhrnom čerpal sumu 2.786,40 eur a uhradil sumu 1.810,90 eur. Čo sa týka neprípustnosti úročenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru uviedol, že takýto nárok si žalobca uplatňuje dôvodne a v súvislosti s tým poukázal aj na rozhodnutia, či už Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/1014/2015 z 16.3.2017 alebo Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/39/2017 z 29.6.2017. V súvislosti s uplatneným nárokom poukázal aj na rozhodnutie vo veci HCS proti Klára Bírová C-42/2015, z ktorého vyplýva, že žalobca nie je povinný v zmluve uviesť spôsob amortizácie istiny splátkami. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

6. V danom prípade žalobca odvodzuje svoje nároky zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorých bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že žalobca ako banka má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv, predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Na danú právnú vec súd aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

7. Z dokazovania vykonaného v súlade s § 295 CSP mal súd za preukázané, že dňa 23.4.2013 bola medzi sporiacimi sa stranami uzavretá Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 005751388R, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 3.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 60 mesačnými anuitnými splátkami, pri pevnej úrokovej sadzbe 16,90% ročne, RPMN (ročnej priemernej miere nákladov) vo výške 24,80% a priemernej hodnote RPMN vo výške 19,53%. Dátum splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na 15.5.2013 a poslednej anuitnej splátky na 15.4.2018, pričom 15. deň v mesiaci bol dohodnutou lehotou splatnosti dohodnutých anuitných splátok, z ktorých prvá až predposledná splátka bola dohodnutá vo výške 75,72 eur a posledná anuitná splátka mala byť bankou vypočítaná na základe priebehu splácania úveru. Žalovaný mal celkom zaplatiť sumu vo výške 4.946,35 eur. Podľa čl. VII zmluvy, súčasťou úveru bolo aj poistenie pre prípad poistnej udalosti smrti, invalidity a pracovnej neschopnosti dlžníka, pričom poistné za uvedené poistenia bolo celkom vo výške 3,72 eur.

Žalobca adresoval žalovanému Oznámenie o zosplatnení úveru z 16.10.2014, v ktorom žalovanému oznámil vyhlásenie celej pohľadávky v súvislosti so zmluvou č. 005751388R z 23.4.2013 za splatnú k 15.10.2014 a žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 2.834,46 eur vrátane príslušenstva a poplatkov. Uvedený prípis žalobcu bol podľa fotokópie doručeny doručený žalovanému dňa 20.10.2014.

8. Súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP konanie zastavil v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby.

9. Podľa tabuľky vyhotovenej žalobcom, žalovaný v období od 15.5.2013 do 8.9.2015 úhrnom zaplatil svojmu veriteľovi sumu vo výške 1.195,07 eur, z ktorej bola suma vo výške 431,05 eur zúčtovaná na istinu, na úrok bola zúčtovaná suma vo výške 618,24 eur, suma 7,98 eur bola zúčtovaná na úrok z

omeškania a na poplatky bola zúčtovaná suma vo výške 137,80 eur. Ku dňu predčasného zosplatnenia úveru (15.10.2014) žalobca podľa uvedenej tabuľky evidoval dlh žalovaného vo výške 2.834,04 eur, ktorý pozostával z istiny zahrnutej v dlžných splátkach vo výške 258,18 eur, predčasne zosplatnenej istiny vo výške 2.410,77 eur, úroku zahrnutého v dlžných splátkach vo výške 119,58 eur, dlžného úroku z omeškania vo výške 3,07 eur a dlžných poplatkov vo výške 42,44 eur. Súd nárok žalobcu na údajne omeškané poplatky vo výške 42,44 eur nepovažoval za dôvodný, najmä keď z uvedenej tabuľky je zrejmé, že žalovaný mal platiť každý mesiac poplatky po 3,72 eur, pričom na 18 splátok splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti mal zaplatiť poplatky (len) vo výške 66,96 eur (18 x 3,72), pričom žalobca mu na poplatky zúčtoval sumu vo výške 137,80 eur. Z uvedeného dôvodu súd preplatok poplatku nad sumu 66,96 eur (70,84 eur) započítal v prospech dlhu žalobcom vyčísleného v prehľadovej tabuľke, rovnako ako aj platby žalovaného realizované vo výške po 100,- eur v júni a v decembri 2015, resp. po 80,- eur v septembri a októbri 2015, teda po predčasnom zosplatnení úveru.

S poukazom na uvedené súd nárok žalobcu v súvislosti s úverovou zmluvou č. 005751388R považoval za dôvodný do výšky 2.360,76 eur (2.834,04 € - údajne omeškané poplatky 42,44 € - preplatok uhradený žalobcom na poplatkoch 70,84 € - úhrady žalovaného po zosplatnení vo výške 360 €) a v časti prevyšujúcej uvedený prísudok súd žalobu zamietol.

10. V súvislosti s úverovou zmluvou č. 005751388R si žalobca v žalovanej istine, popri úroku zahrnutého v dlžných splátkach splatných do predčasného zosplatnenia úveru (v tejto časti súd nárok žalobcu považoval za dôvodný), uplatnil aj nárok na ďalší úrok, ktorý vyčíslil do 8.9.2015 a od 9.9.2015 do zaplataenia si uplatnil nárok na 17,90% úrok ročne zo sumy 2.568,95 eur pred čiastočným späťvzatím žaloby v dôsledku úhrad žalovaného.

Pokiaľ si zmluvné strany v zmluve dohodli úrokovú sadzbu 17,90% ročne, pričom žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 15.10.2014, podľa názoru súdu zostal nepreukázaným nárok žalobcu prevyšujúci dlžné splátky úroku zahrnuté v dlžných splátkach splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti, teda čerpané peňažné prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí vrátiť veriteľovi predčasne, bez nároku na zmluvne dohodnutú odmenu v podobe úroku splatného po predčasnom zosplatnení úveru. Navyše, je už notoricky známe, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod R 59/98 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu, v danom prípade do 15.10.2014 (deň ku ktorému bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru veriteľom dlžníka). Po uvedenom dni žalobcovi podľa názoru súdu už nevznikol ďalší nárok na úrok z úveru.

Názor konajúceho súdu o (ne)dôvodnosti nároku žalobcu na (ďalší) úrok z úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je v súlade s rozhodnutiami iných (a vyšších) súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/307/2013-51 z 22.1.2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/175/2013-146 z 30.4.2014, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 30/2012-145 z 30. 5. 2012 a v súvislosti s ním aj uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 z 18.9.2012, v ktorých bola právoplatne riešená otázka nároku veriteľa na úrok z úveru po splatnosti úveru. Preto prípadný iný názor zaujatý podľa žalobcu údajne v rozhodnutí Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/1014/2015 zo 16.3.2017, resp. Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/39/2017 z 29.6.2017 súd považuje za ojedinelý, vymykajúci sa ustálenej rozhodovacej praxi súdov, najmä keď názor konajúceho súdu je zhodný s názorom zaujatým aj v odbornej právnickej literatúre - PAGÁČ, L. Komentár k § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka. In: Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 2293 („Podľa ustálenej súdnej praxe dohodnuté úroky z poskytovaných peňažných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úrok z omeškania. Takýto záver je logický, pretože z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. V opačnom prípade by na ťarchu účastníka dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z pôžičky, jednak úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Nie je rozhodujúce, či splatnosť pohľadávky nastane v dohodnutej dobe, alebo ak veriteľ využije právo požadovať celý dlh pre nesplnenie niektorej splátky na základe dohody podľa § 565 OZ. Po splatnosti pohľadávky možno požadovať len úroky z omeškania. Nemožno sa

stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej má veriteľ právo na zmluvné úroky aj počas doby, po ktorú je dlžník v omeškaní s vrátením pôžičky, pretože aj počas tejto doby veriteľ nemá možnosť so svojimi prostriedkami nakladať a dlžník by mal mať povinnosť kompenzovať veriteľa za celý čas, po ktorý istinu skutočne užíval až do jej faktického vrátenia veriteľovi. Sankciou za omeškanie dlžníka, motiváciou, čo najskôr pohľadávku zaplatiť, ale aj kompenzáciou veriteľa za nemožnosť používať istinu, sú od okamihu, ako sa dlžník dostane do omeškania, úroky z omeškania. Aj dohody, ktoré obsahujú právo veriteľa na zmluvné úroky za čas omeškania dlžníka, odporujú účelu zákona, a preto ich treba považovať za neprípustné.“).

Podľa § 503 ods. 1 prvá a posledná veta Obchodného zákonníka Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Uvedenú právnu úpravu nemožno vykladať tak, že veriteľovi dlžníka vzniká za dobu po predčasnom zosplatnení (dlžnej) sumy čerpaných úverových prostriedkov nárok na (ďalší) úrok, keďže citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje moment splatnosti úrokov. Veriteľovi žalovaného ku dňu predčasného zosplatnenia úveru podľa § 563 OZ vzniká nárok na dovtedy (nepremlčané) neuhradené splátky úveru, splatné do vyhlásenia predčasnej splatnosti, vrátane dovtedy splatného a neuhradeného úroku z čerpanej úverovej istiny, ale aj nárok na predčasne zosplatnenú istinu úveru zahrnutú pôvodne v splátkach splatných po dni predčasného zosplatnenia úveru. Z uvedeného vyplýva, že splatnosť úrokov súvisí so záväzkom (predčasne) vrátiť čerpané peňažné prostriedky a nie s momentom reálneho zaplatenia čerpaných peňažných prostriedkov.

S poukazom na uvedené súd žalobcovi v prísudku sumy vo výške 2.360,76 eur priznal len úrok splatný do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (119,58 eur) a úrok vyčíslený žalobcom za dobu od 16.10.2014 do 8.9.2015, resp. osobitne žalovaný 17,9% úrok ročne od 9.9.2015 do zaplatenia (dlžnej istiny) zamietol.

11. Žalobca si v žalovanej sume uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vyčíslený do 8.9.2015 vo výške 140,86 eur, pričom súd uvedený nárok žalobcu na vyčíslený úrok z omeškania považoval za dôvodný, keď žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to nielen z dlžných splátok odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti, ale aj z predčasne zosplatnenej istiny úveru odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti na jej zaplatenie. Pokiaľ bolo oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru doručené žalovanému dňa 20.10.2014, tento bol s poukazom na § 563 OZ povinný plniť dňa 21.10.2014. Pokiaľ v uvedený deň žalovaný neplnil, dňom 22.10.2014 sa dostal do omeškania aj s úhradou predčasne zosplatneného úveru vyčísleného žalobcom do 8.9.2015 vo výške 140,86 eur. Po odpočítaní vyčísleného úroku z omeškania zo sumy prísudku sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou sumy vo výške 2.219,90 eur a žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 21.10.2014 (začiatok omeškania s úhradou predčasne zosplatnenej istiny úveru) bola 0,05%. Súd o úroku z omeškania rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol.

12. Strany sporu sa dňa 28.5.2013 podpísali aj pod Oznámenie žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č. 005831492R, podľa ktorého žalobca žalovanému schválil povolené prečerpanie jeho bežného účtu č. 4002494102 do výšky úverového limitu 1.800,- eur, ktorý mohol byť čerpaný od 28.5.2013 pri úrokovej sadzbe 18,90%. Podľa ďalšieho textu uvedeného Oznámenia, dňom uvedeným pri podpise banky je medzi žalovaným a bankou uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní č. 005831492R na dobu neurčitú s tým, že dlžník je povinný úver splatiť kedykoľvek, na požiadanie banky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy mali byť aj (nešpecifikované) Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár, pričom žalobca v súvislosti s nárokom zo zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005831492R označil za dôkaz popri oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania aj obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu, oznámenie o zosplatnení úveru a úrokové sadzby žalobcu, ktoré dôkazy aj predložil. Ďalšie tzv. neoddeliteľné súčasti zmluvy o povolenom prečerpaní za dôkaz žalobca ani neoznačil a ani nepredložil, pričom súd konštatuje, že predložené obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu nie sú ako neoddeliteľná súčasť zmluvy žalovaným podpísané (bod 40 - 45 rozsudku Súdneho dvora C 42-15 z 9.11.2016), a preto súd na ne, ako na súčasť zmluvy z 28.5.2013, neprihliada.

Žalobca adresoval žalovanému Oznámenie o zosplatnení úveru z 1.6.2014, v ktorom žalovanému oznámil, že už bol niekoľkokrát písomne vyzvaný, aby bez meškania zaplatil dlžnú čiastku, ktorá

vznikla neuhradením úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania, vyplývajúcich z Dodatku o povolenom prečerpaní/Zmluvy o povolenom prečerpaní z 28.5.2013 uzatvorenej k Zmluve o povolenom prečerpaní. Z dôvodu pretrvávajúceho omeškania žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru dňom 31.5.2014 za splatnú a súčasne žalovaného vyzval do 11.6.2014 zaplatiť celú dlžnú sumu, ktorá k 1.6.2014 vrátane nepovoleného debetu na bežnom účte predstavuje 2.016,18 eur. Podľa fotokópie obálky, zásielka žalobcu adresovaná žalovanému nebola prevzatá v odbernej lehote.

Z tabuľky vyhotovenej žalobcom na čl. 61 súdneho spisu je zrejmé, že napriek tomu, že strany sporu sa dohodli o povolenom prečerpaní bežného účtu žalovaného č. 4002494102, uvedená tabuľka súvisí s účtom č. 4018105765, pričom žalobca netvrdil, že by účtu povoleného prečerpania bolo pridelené číslo 4018105765. Ani z tabuľky, ale ani z Oznámenia žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č. 005831492R nie je zrejмый spôsob čerpania úveru povoleným prečerpaním a už vôbec nie je zrejмый akýkoľvek záväzok žalovaného, teda termín, spôsob a výška úhrady prípadného čerpania úveru povoleným prečerpaním. Žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené netvrdil, kedy vznikla dlžníkovi povinnosť úver splatiť, teda kedy a či vôbec požiadal žalovaného o plnenie, najmä keď podľa Zmluvy o povolenom prečerpaní č. 005831492R bol dlžník povinný úver splatiť kedykoľvek, (len) na požiadanie banky (§ 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 28.5.2013). Pokiaľ žalobca vo svojej špecifikácii z 29.12.2015 tvrdil, že predčasnú splatnosť úveru určil k 31.5.2014, nielenže opomenul preukázať dovoľenosť „určenia“ predčasnej splatnosti (§ 565 OZ), možnosť využitia ktorej sa v Oznámení žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č. 005831492R vôbec nespomína. Žalobca opomenul aj tvrdiť aká bola povinnosť žalovaného pred údajným predčasným zosplatnením a v akej výške, resp. s akým splatným záväzkom sa žalovaný dostal do omeškania, resp. kedy bol omeškaný záväzok splatný a na základe čoho. Žalobca opomenul uviesť, prečo z platieb žalovaného zúčtoval na poplatky nielen sumu 45,- eur, ale aj sumu 72,75 eur, najmä keď podľa Oznámenia žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č. 005831492R, ktoré je s poukazom na § 710 Obchodného zákonníka aj zmluvou o úvere, žalovaného nezaťažovala povinnosť platenia akýchkoľvek poplatkov (§ 5 ods. 1 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 28.5.2013). Z uvedenej tabuľky takisto nie je zrejmé, prečo žalobcovi mal vzniknúť nárok na úrok z omeškania pred tvrdeným vyhlásením predčasnej splatnosti úveru, teda s plnením akej povinnosti sa mal žalovaný dostať do omeškania, resp. prečo mal žalobcovi vzniknúť nárok na úrok aj po tvrdenom vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s poukazom na dôvody uvedené súdom v tomto rozsudku pri spotrebiteľskom úvere na základe zmluvy z 23.4.2013. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa dostal do omeškania vo februári 2013, pričom svoje záväzky voči žalobcovi nikdy v plnej výške nevyrovnal nemá logiku, keď podľa tvrdení žalobcu, vzťahy medzi stranami sporu vznikli až na základe zmlúv uzavretých po februári 2013, a to 23.4.2013, resp. 28.5.2013.

13. Absentujúce tvrdenia žalobcu nemožno nahradiť predložením listinných dôkazov, z ktorých by mal súd vydedukovať čo je predmetom sporu. Súd nemôže nahrádzať nedostatok skutkových tvrdení žalobcu tým, že z výsledkov dokazovania bude vyvodzovať absentujúce skutkové tvrdenia o nárokoch žalobcu, najmä keď v predbežnom právnom názore vyslovenom na pojednávaní vo veci súd uviedol, že nárok v súvislosti s povoleným prečerpaním žalobca nepreukázal.

V spore proti spotrebiteľovi, s poukazom na § 5b zákona č. 2150/2007 Z.z., nepostačuje tvrdenie žalobcu, že v dôsledku nedodržania (nešpecifikovanej) platobnej disciplíny zo strany žalovaného žalobca eviduje voči žalovanému ku dňu 8.9.2015 pohľadávku vo výške 640,74 eur, najmä keď žalobca v Oznámení o zosplatnení úveru z 1.6.2014 vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru čerpaného titulom povoleného prečerpania dňom 31.5.2014 za splatnú a súčasne žalovaného vyzval do 11.6.2014 zaplatiť celú dlžnú sumu, ktorá k 1.6.2014 vrátane (nešpecifikovaného) nepovoleného debetu na (nešpecifikovanom) bežnom účte mala predstavovať sumu vo výške 2.016,18 eur.

V prehľadovej tabuľke na čl. 61 súdneho spisu sa číslo, resp. suma vo výške 2.016,18 vôbec nevyskytuje. K tvrdenému predčasnému zosplatneniu bola pohľadávka žalobcu vyčíslená sumou 2.015,89 eur, v ktorej sú zahrnuté aj údajne omeškané poplatky vo výške 42,25 eur, ktoré si však žalobca v tomto konaní ani neuplatnil, aj keď podľa tabuľky poplatky vo výške 42,25 eur neboli uhradené. Po 1.6.2014 podľa prehľadovej tabuľky, ale nie podľa tvrdení žalobcu, žalovaný mal realizovať úhrady v celkovej výške 1.574,02 eur, no napriek tomu si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 640,74 eur oproti sume 399,62 eur, ktorá je výsledkom po odpočítaní úhrad žalovaného a neuplatnených poplatkov zo sumy 2.015,89 eur.

14. S poukazom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti súd nemal preukázanú dôvodnosť nároku žalobcu uplatneného v súvislosti s Oznámením žalobcu o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č. 005831492R a žalobu v časti o zaplatenie sumy 640,74 eur s 18,9 % úrokom ročne zo sumy 225,98 eur od 9.9.2015 do zaplatenia a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 569,67 eur od 9.9.2015 do zaplatenia zamietol.

15. Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (67,50%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, úroku a úroku z omeškania je úspechom žalovaného (32,50%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 35% náhradu trov konania.

16. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.